

20210211-Taygeta-NL-kunnen-wij-vrij-zijn-in-hogere-dichtheden-als-anderen-lijden-metafysisch

Kunnen wij vrij zijn in hogere dichtheden wanneer anderen lijden? - Metafysisch gesprek met Yazhi (ET Contact)

Gosia: Hallo Yazhi. Hoe gaat het met je? Nog nieuwe kosmische openbaringen?

Yazhi: Nee. Hangt af van de betekenis van openbaringen en de betekenis van nieuw.

Gosia: Nieuw - die je niet eerder bent tegengekomen in eerdere overpeinzingen. Openbaringen - inzichten van het hogere zelf.

Yazhi: Ze stromen gewoon altijd door me heen, dus ik weet niet altijd wat er door me heen zal stromen. Ik kan dus niet zeggen dat ik nieuwe openbaringen heb, want die zouden ook niet nieuw zijn. Dat betekent dat ik een oorzaak nodig heb, een onderwerp, een vraag, om de stroom op gang te brengen. Uit niets, is er alleen potentieel, geen vector, geen singling out. Ik praat geen wartaal, ik probeer te verwoorden hoe ik me voel, wat niet altijd mogelijk is.

Gosia: Het is geen wartaal. Ik begrijp het. Bij mij worden ze soms getriggerd door een bepaalde emotie die ik niet kan identificeren. Zodra ik het probeer, komen er openbaringen.

Yazhi: Dus, je zegt iets interessants: "Bij mij, worden ze soms geactiveerd door bepaalde emotie die ik niet kan identificeren." Bepaalde emotie. Dus, zoals je ziet, zijn de emoties triggers. Verwijder ze en wat hou je over? Een leeg omhulsel, zonder betekenis, zonder motivatie, zonder leven!

Gosia: Ik weet het. Dat is waarom emoties belangrijk zijn. Want, bijvoorbeeld... vanavond... uit het niets, begon ik innerlijke pijn te voelen. Blijkbaar zonder reden. Het trok me naar binnen om er aandacht aan te geven, er aandacht aan te schenken, erin op te gaan.

Yazhi: Boor het aan, graaf het!

Gosia: Ja. Dus... ik legde mijn werk opzij, zette wat diepe muziek op en ik concentreerde me erop. Ik versmolt ermee, uit het fysieke. En ik begon ideeën te krijgen. Komende uit die staat. De ziel probeerde zichzelf en haar eigen emotionele toestand te begrijpen... maar daarachter zat een verwijzing naar een bepaald begrip. Of inzichten. Nu praat ik wartaal.

Dat doe je niet. Want ik begrijp het.

Gosia: Ok. Of eigenlijk... waren dat niet zozeer begripsvragen als wel vragen. Maar vragen die voortvloeiden uit een of ander begrip. Oké, ik zal specifiek zijn.

Ik voelde me alsof... ik uit de identiteit van Gosia werd gehaald, voorbij 5D, naar een meer collectieve staat. Maar van daaruit... voelde ik me verbonden... of geïntegreerd... met alle lagere staten van mezelf, "lagere wezens"... zij waren ook een deel van mij.^[1] En dus... voelde ik...: Wacht eens even. Kan ik echt vrij zijn? Zelfs als ik in die hogere staat van mezelf ben? Want die lagere staten zijn ook ik. En die ervaren dat ze niet vrij zijn. Om welke reden dan ook. We zijn één.

Yazhi: Hint: Er zijn geen hogere of lagere staten, alleen meer jij. En ideeën die je hebt om dingen en aspecten van jezelf te catalogeren als hoger of lager. Het is allemaal jij, even belangrijk. Verdient evenveel respect. Alle aspecten. Vrij van hoger en lager, goed of slecht, licht of zwaar, licht of donker.

Gosia: Ja. Maar in die overpeinzing dacht ik: dus, is er ooit een manier voor de ziel om echt vrij te zijn? Nee! Want zelfs als je voelt dat je het bent, zullen andere delen van je altijd ervaren dat je het niet bent en "lijden" ervaren. Ik heb het gevoel dat wij als zelve van een hogere staat, in de spiegel achter spiegel val van Fysieke Werelden en Ervaringen zijn gevallen... net zoals mensen in 3D deden!

Yazhi: Je moet die concepten overstijgen om werkelijk vrij te zijn, anders zul je slechts een kooi, een doos, inruilen voor een iets grotere.

Gosia: Ja, maar ik als een collectief ik hierboven... zal altijd zijn equivalenten hebben... "daar beneden" in de eeuwige cyclus! En die delen van mij zullen altijd afgescheidenheid voelen. Dualiteit. Lijden. Waardoor ik dat ook zal voelen! Ik zit opgesloten! Claustrofobie!

Yazhi: Er is een manier waarop een ziel vrij kan zijn, en het gaat van nature die kant op, het is alles wat het doet, het zoeken naar expansie is het zoeken naar vrijheid. Maar als je naar expansie gaat, komt vrijheid met een prijs. Je gevoel van eigenwaarde.

Gosia: Ja, maar dat is mijn punt. Zelfs als ik die concepten overstijg, zullen andere delen van mij dat niet doen, toch? Zal ik niet voelen wat zij voelen, de afscheiding, door hen heen? Het zal naar mij lekken! Ik op het collectieve niveau. Zij zijn mij!

Yazhi: De basis voor dat concept is dat opgestegen wezens zelf nooit vrij kunnen zijn, zolang er andere wezens zijn die niet vrij zijn, want zij zijn slechts een ander aspect, of aandachtspunt van zichzelf. Zoeken en vechten voor de vrijheid van anderen, is jezelf bevrijden.

Gosia: Precies. Zoals je hierboven al zei. Je verliest je gevoel van zelf. En integreer ze allemaal als jou! Maar zij... zij zijn nog steeds in "afscheiding". Zou dat betekenen dat ik dat dan ook zou voelen? Ik ben hen allemaal. Dus, zij die deze concepten nog niet overstijgen... het zal betekenen dat delen van mij die concepten niet zullen overstijgen, omdat die mensen ook mij zijn!

Yazhi: Maar dan zul je het nooit bereiken, zoals je zegt. Want er zullen altijd delen van jezelf zijn die niet vrij zijn, delen die in dit geval andere mensen betekenen.

Gosia: Precies!

Yazhi: Maar... Dan is het een keuze. Om vrij te zijn, ondanks de niet vrije delen van jezelf.

Gosia: Hoe? Als zij jou zijn!

Yazhi: Als je ervoor kiest om je alleen op je hogere versies te richten, neger je de andere. Je kunt het!

Gosia: Maar hoe "hoger" je gaat, het is niet mogelijk te negeren, als ze geïntegreerd zijn. Je voelt ze in je. Ze zijn jou. Je schaduwen. Je verlangens. Ze maken allemaal deel uit van je collectieve zelf.

Yazhi: Ok. Je kunt nooit negeren, maar je kunt integreren, waarbij je die niet vrije aspecten van jezelf (zoals andere mensen) gebruikt als geldige ervaren voorbeelden van waarom je in de eerste plaats vrijheid wilt. Als in je wilt vrijheid, omdat je weet hoe het is om niet vrij te zijn.

Gosia: Ik heb het gevoel dat wij op collectief niveau, dat enorme wezen dat we daar zijn... één geest... is als deze monumentale "gevallen engel" die naar beneden is gestapt om te ervaren. En nu zitten we gevangen. Net zoals mensen in een spiegel achter spiegel kamer zitten.

Yazhi: De clue, of de hint hier is dan: stop met oordelen over vrij zijn of niet vrij zijn. Dat is wat het is. Simpel. Dualiteit. Het ene concept kan niet bestaan zonder het andere.

Gosia: Moeilijk om dat niet te beoordelen. En waar komt die innerlijke pijn dan vandaan?

Yazhi: Als je in eenheid integreert, dan ben je echt vrij. Zie geen kop of teen, zie een munt!

Innerlijke pijn betekent dat er iets is dat niet in overeenstemming is met wat je werkelijk wilt en nodig hebt op zielsniveau. Dat betekent dat je je verwijderd van je levensplan.

Gosia: Ja, maar ik bedoel, in 7D en daarboven ben je letterlijk andere mensen, andere wezens. Je wordt meer en meer collectief. Dus, het is niet alleen wat jij als identiteit overstijgt, maar ook wat die andere delen van jou voelen, nee?

Dus daarom... wat zij voelen, voel jij ook. En je wordt je ook bewust van alle "equivalenten eronder". Op een bepaalde manier is het makkelijker om je hier, in 3D, vrij te voelen, omdat je los bent van andere "jij's". Je kunt zeggen: vergeet ze. Ik ben gelukkig, het kan me niet schelen als jij dat niet bent. Maar in het hogere rijk, word je hen letterlijk!

Dus, je kunt jezelf niet afscheiden. Wat zij zijn en voelen, dat ben jij en voel jij. Je integreert hun zijn. Dus, op een bepaalde manier ben je afhankelijk van die andere delen van jou om ook te transcenderen! Om volledig vrij te worden, nee? Of ben ik gek aan het worden?

Yazhi: De meeste spirituele meesters zouden het daarmee eens zijn en zouden zeggen dat dat de reden is waarom hogere wezens mensen in lagere dichtheden helpen om te evolueren. Nee, je bent niet gek, want dat is precies wat veel meesters zeggen vanuit hogere sferen. Mijn punt is dat het niet zo hoeft te zijn!

Gosia: Ok help me om dat te overstijgen. Zoals ik voel was het een Bron van mijn plotselinge pijn vandaag. Ik voelde dit vanuit het hogere.

Yazhi: Nogmaals, dat is een keuze die je maakt, gebaseerd op een logisch systeem dat je onderschrijft. Ideeën die je hebt, geavanceerde concepten uit hogere dichtheden of niet, het zijn slechts ideeën die je hebt, en daarom creëer je ze, geef je er een betekenis aan. Jij controleert ze. Maar alleen al het feit dat ze bestaan en dat je ze beheerst impliceert het tegenovergestelde concept, het perspectief dat je ze niet beheerst. Dus zijn er weer twee.

Gosia: Wow, cool... ik denk dat ik het begrijp!

Yazhi: En dan betekent het dat je een stap daarboven weer de keuze hebt om ofwel die overtuiging die je aanhangt te volgen, ofwel die te negeren ten gunste van een nieuwe. Dan is er weer dualiteit: weer twee! Dan blijft alleen nog het concept over dat je geen enkele overtuiging aanhangt. Volledige integratie. Het besef dat je alles bent.

Zelfs zoals met de tijd zelf. Door een deur lopen houdt het tegenovergestelde in, niet door een deur lopen. Maar hoe kom ik dan de kamer uit? Dan moet ik <- de deur gebruiken, maar dat is dan slechts een geloofssysteem.

Vanuit lagere sferen kan niets bestaan zonder zijn tegendeel. Dus, het moeten gebruiken van een deur, geldt ook: je hoeft de deur niet te gebruiken om de kamer uit te lopen. Het zijn tegengestelden, kosmisch geldig. Alleen jij ziet het ene als mogelijk, het andere niet.

Hetzelfde geldt voor absoluut alles wat er is. Zelfs pure eenheid, integratie, Bron, heeft de betekenis van niet Bron. Of hoe zou je het anders definiëren? Maar dan, zelfs dat wat niet Bron is, is ook Bron. Dus, het wordt ondefinieerbaar!

Gosia: Maar dan, als alles alleen maar dat is, een idee waar we betekenis aan geven maar dat we kunnen controleren en los kunnen maken van die betekenis... zelfs de hogere openbaringen zijn dat, verliezen die openbaringen dan niet hun waarde? Het worden slechts willekeurige ideeën. Met betekenissen die we eraan geven, maar die uiteindelijk op zichzelf geen betekenis hebben. Zoals die openbaring die ik hierboven had. Alles is gewoon Ether. Zwevend. Leeg. Wachtend op iemand om er betekenis aan te geven en er ideeën uit te vormen.

Yazhi: Hun waardeverliezen is ook gewoon een keuze, jij bent het, niet 'het'. Het is jij die verschuift, niet 'het'. Op het moment dat je naar een betekenis zoekt, creëer je dualiteit, en creëer je een lagere dichtheid, want met dualiteit heb je afscheiding.

Gosia: Juist. Dus, de hoogste staat is geen waarde, geen betekenis? Alleen isheid, toch?

Yazhi: Ja. Maar dan... Waar is de lol daarvan?

Gosia: Juist. Maar als je je eenmaal realiseert wat de aard van dit alles is... verliest dat plezier ook zijn waarde. Wetende dat het alleen leuk is omdat wij dat zeggen.

Yazhi: Als mensen sterven, beschrijven ze bijna allemaal een gevoel van intense liefde. Dik zoals ze het nog nooit gevoeld hebben. Dat is integratie, realisatie en aanwezigheid in een hoger rijk, vandaar de liefde.

Wanneer je naar hogere dichtheden klimt, is dit altijd. Maar sterven betekent niet noodzakelijkerwijs het beklimmen van dichtheden, want wie sterft neemt zijn geloofssysteem met zich mee. Vandaar de creatie van lagere astrale niveaus, wat religies noemen, de hel!

Gosia: Dan zijn ze nog niet volledig "collectief" zou ik zeggen. Nog steeds gescheiden. Ik ben bang dat hoe hoger mijn bewustzijn groeit, ook al voel ik me uitgestrekter en al, hoe meer afgescheiden ik me zal voelen door anderen, andere delen van mezelf, die ik vanaf dat niveau nog meer zal kunnen voelen als mezelf.

Yazhi: Ja. Dus, in werkelijkheid is het verliezen van het Zelf in ruil voor hoger bewustzijn en integratie, slechts weer een geloofssysteem. Waarom? Omdat... en dit komt van mij... het alleen de betekenis en de waarde van het Zelf uitbreidt. Dat betekent dat je meer bent. En nogmaals, je kent nog meer geloofssystemen toe, meer zijn. Waarom? Waarom is een Andromedaanse ouderling meer dan die krab op het strand? Hij is niet "meer."

Gosia: Dus, wat zijn de geloofssystemen die verbonden zijn aan hogere staten van bewustzijn? Vanuit jouw ervaring. Voorbij 5D.

Yazhi: Je werpt ze af naarmate je vordert. Zoals een kind dat opgroeit en een paar nieuwe, grotere schoenen nodig heeft! Waarom? Omdat je geloofssystemen nodig hebt om een ervaring te hebben. Maar omdat je als ziel maar één doel hebt - om uit te breiden. Als je eenmaal die ervaring hebt gehad... wil je meer! En je gaat voor altijd door. En dat voor altijd is snel als je plotseling beseft dat je de tijd kunt beheersen. Omdat er geen tijd is om te controleren, het is alleen een reflectie van jezelf. Dus, je doet er geen eeuwigheid over om dichtheden te beklimmen.

Eerst langzaam, zoals vanuit 3D. Dan versnel je enorm! Je lichtsprong! Je wordt eenheid, Bron, integratie. Maar je wilt nog steeds meer. Want dat is wat je doet. Dus, je weet niet wat je met jezelf aan moet.

En dan heb je geen andere keuze dan helemaal opnieuw te beginnen... Reden waarom hogere wezens eindigen als Starseeds, en spirituele gidsen voor mensen (juist zij weer) die nog in lagere sferen zijn.

Gosia: Dat is precies wat ik voel. Wij in de hogere sferen weten niet wat we met onszelf aanmoeten. In een soort hamsterwiel.

Yazhi: Ja, maar het is een keuze.

Gosia: Is het dat wel?

Yazhi: En dat is nu juist de keuze die elke ziel op aarde brengt, bijvoorbeeld. En dat is waarom er uiteindelijk geen slachtoffers zijn! Alleen als jij ze wilt!

Gosia: Maar het probleem is... en het gaat naar mijn oorspronkelijke Vraag: Zelfs als wij, individueel, "hoger" gaan... weg van kooien, Matrixen, zelfs 5D Matrixen, dan nog transcenderen andere delen van mij niet. Eeuwig! Dus Yazhi... mijn vraag is: Kun je echt vrij zijn "daarboven" als je transcendeert, maar andere delen van je niet?

Yazhi: Nogmaals, je kunt je maar op één tijdelijk concentreren. De jouwe, en je niet druk maken over wat er in anderen gebeurt.

Gosia: Niet tijdlijnen, ik bedoel dichtheden. Dezelfde tijdlijn. En hoger ga je; je integreert sowieso nog meer tijdlijnen in je!

Yazhi: Ja. Je kunt niet naar hogere sferen gaan zonder alle tijdlijnen te integreren. Tenminste die van jou <--

Gosia: Juist. Dus, hoe hoger je gaat, hoe meer je integreert in jou als jou... hoe meer je beseft hoeveel andere delen van jou nog niets geïntegreerd hebben! Dus hoe kun je je daar vrij voelen? Het is makkelijker vanaf hier waar je je onthecht voelt. Je voelt maar één persoon. jou. Gosia. Niet Gosia, plus Katherine, plus Yeshenia, plus John, plus de kikker Kevin. Allemaal als jou.

Yazhi: Ja, maar het is nog steeds een keuze. Je moet de behoefte om vrij te zijn overstijgen. Acceptatie. Niet-gebondenheid, geen verwachtingen. Dit wat je vraagt is de basis van Siddhartha Gautama's leringen, gehechtheden leiden tot lijden.

Alleen weerstand tegen integratie. En dat is een andere aanwijzing: Weerstand. Je lijdt omdat je weerstand hebt tegen het niet vrij zijn.

Gosia: Maar het is niet de behoefte om vrij te zijn op zich, denk ik. Het zal gewoon het gevoel van hun pijn zijn. Natuurlijk. Want je zult voelen dat je hen bent. Als ik hen word, hoe kan ik het dan niet voelen?

Yazhi: Het voelen van het lijden van anderen als ons eigen lijden, empathie is het. Maar het is alleen omdat zij ook jij zijn.

Gosia: Nou, dat is wat ik bedoel! Dus, mijn vraag is... In hogere sferen, als je collectief wordt, voel je dan de pijn van anderen als de jouwe? Van al die wezens die jou vormen?

Yazhi: Dat doe je!

Gosia: Als dat zo is... Hoe kun je je daar dan vrij van voelen? Wetende dat die andere delen van jou dat voelen. Loop ik in cirkels? Sorry.

Yazhi: Een keuze: hen gaan helpen, na al je eeuwigheid vanuit een hoger perspectief, of gewoon negeren. En je kunt negeren. En niet.

De "en niet" betekent: En ik zal het beantwoorden met een Vraag: Wat denk je dat jouw schaduwen zijn? Niets anders dan de pijn van al diegenen die maken wie je bent. Nogmaals, je hebt weerstand tegen het voelen van die pijn. Je ziet de dingen op die manier omdat je weerstand hebt tegen pijn. Maar, wat als je het jezelf laat voelen! Voel de pijn! Verzet je er voor de verandering eens niet tegen. Laat het je vernietigen.

Dit is tegen intuïtief. Maar als je het doet, is het bevrijdend, omdat je gaat begrijpen dat je er nog steeds bent, ondanks dat je de pijn je hebt laten vernietigen. Je kunt niet vernietigd worden! Maar je voelt het nu! En dat geeft je een heel krachtiger gevoel.

Gosia: Ja, ik begrijp het. Ik heb pijn als ik het voel. Maar dan realiseer ik me dat het er altijd zal zijn. Ik ben een "gevallen engel" die in het hamsterwiel en de spiegelkamer is gevallen. Dat zijn we allemaal. Het hamsterwiel en de spiegelkamer zijn 3D en 5D werelden.

Yazhi: Heel mooi gezegd, ja.

Gosia: Het is waar, nietwaar? Het "probleem" is, denk ik, dat het te laat is. De Bron heeft de "beslissing" al genomen. Je kunt het niet meer terugnemen of ongedaan maken.

Yazhi: Zielen hebben ook nog een andere motivatie om te incarneren in een lijdende wereld en leven. En ze raken er verslaafd aan, reden waarom ze steeds teruggaan. Ze ervaren afscheiding, vervreemding, lijden, in grote mate. Met verschrikkelijke traumatische levens! Want als ze in het

hiernamaals komen, hebben ze het nog vers in hun geheugen, dat gevoel. En dan ervaren ze grote integratie, grotere liefde, grotere eenheid... Gewoon omdat ze het contrast hebben om het leven in hogere sferen te waarderen! Ziek, ok, maar dat doen ze!

Gosia: Het is verslavend. Dat is wat ik bedoel. Zoals ik al zei, te laat om het allemaal ongedaan te maken. We zijn verslaafd geraakt. En nee, niet zo ziek. Doet me aan mezelf denken. Ik ben een groot contrast liefhebber. Daarom bedoel ik dat ik me voel als een "gevallen engel".

Yazhi: Als je dat voelt, is dat omdat je dat bent!

Gosia: Dat ben ik. Maar... Ik voel dat wij dat allemaal zijn. Zoals vanuit de hoge Federatie, het hele menselijke ras wordt gezien als één wezen. Dat is waar ik hier naar verwijst als de "gevallen engel". Niet alleen ik, maar wij allemaal. Ons Wezen. Dat is in 3D-5D "spel" gevallen.

Yazhi: Precies. Wij zijn één wezen. En een cel van nog een ander, nog uitgebreider wezen! En dat is precies waarom het menselijk ras en al zijn problemen slechts een reflectie is van hen allen en wie zij innerlijk zijn als een collectief wezen!

Gosia: Ik voel, als ik het bekijk vanuit hogere sferen van mezelf... neerkijkend op "mezelf" beneden... mezelf betekent het hele ras - één wezen... voel ik: Dit is eeuwigdurend. Er komt nooit een einde aan. Het is ongedaan te maken. Dualiteit en alles. Het zal altijd zo zijn. De val heeft plaatsgevonden. Nu is het tijd om opnieuw te coördineren. Accepteer het en laat het zijn. Je hoeft misschien niet langer te helpen. Laat het gewoon zijn.

Yazhi. Het is niet jouw taak om ze allemaal te redden. Het is een keuze om dat te doen, om het te proberen. Maar het is uiteindelijk niet voor hen... het is voor jou! Wat betekent dat je hen helpt als een egoïstische daad! Want zoals we hierboven al zeiden... zij zijn ook jou. Dus, je kunt nooit handelen op een echte altruïstische manier! Nog een reden waarom dienstbaarheid aan anderen nooit kan werken. Dat is niet de basis van een holografische samenleving. Het is de afstemming van eigenbelang op het collectieve belang. En hun algemene houding en manier van zijn.

Gosia: Ja, want alle dienst aan anderen is werkelijk dienst aan zichzelf.

Yazhi: Dat is onontkoombaar!